

با ژيانمان جوان كهين به لیبوردن

فالنجعل حياتنا جميلة بالتسامح

لیبوردیهی به‌هایه‌کی گه‌وره‌ی ئینسانی و بنه‌مایه‌کی گرنه‌گه له‌روانگه‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه، که بریتیه له‌نیه‌تپاکی و نیشاندانی هه‌ستی خێرو ریزگرتنی به‌رامبه‌ر له مامه‌له‌وه هه‌لسوکه‌وتدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ) الحجر: ٨٥.

له‌سالی ١٩٩٢ وه‌وه سالانه نه‌ته‌وه یه‌کگرتوه‌کان روژی ١٦/١١ یان داناوه به‌ روژی لیبوردیهی جیهانی، له‌ه روژهدا چه‌ندین چالاکی جو‌راو جو‌ر ئه‌نجام ده‌دن، که هه‌ر کاریک بکریت به‌م ئاراسته‌وه جیگه‌ی سوپاسه، به‌لام ئیمه وه‌کو موسلمان زیاتر له هه‌ر که‌س و ناوه‌ندیکی تر ئه‌بی‌ت پالپشت به‌ ده‌قه قورئانیه‌کان و به‌ چاو‌خشاندن به‌ ژيانی پر لیبوردیهی پیغه‌مبه‌ره‌که‌مانه‌وه هه‌ول به‌هین له‌ ریگه‌ی ته‌ساموچه‌وه ژیان جوانترو دل‌ه‌کان ئاسوده‌ترو برایه‌تیمان به‌هیزتر بکه‌ین، ته‌نها به‌ روحی ته‌ساموح ژیان جوان ده‌بی‌ت، وه‌هه‌ر کۆمه‌لگایه‌کیش گیانی لیبوردیهی و چاو‌پۆشی له‌نیو شارستانیته‌وه و رۆشنیری رۆژانه‌ی دا نه‌بوو، ئه‌م کۆمه‌لگایه‌ به‌ره‌وه له‌ناوچوون و کویره‌وه‌ری ده‌چی‌ت.

باوه‌رداران: هه‌روه‌ک خوای گه‌وره خوی لیبوردیه‌یه که ده‌فه‌رموی‌ت: (إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا) سورة النساء: ٤٣. یان ده‌فه‌رموی‌ت: (وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ) النحل: ٦١.

خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیرۆز له‌ چه‌ندین شوینه‌وه ئه‌مرمان پی‌ ده‌کات که لیبورده‌ بین، هه‌روه‌ک فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان کردوه، که به‌رامبه‌ر بی‌باوه‌ران لیبورده‌ بی‌ت چ‌ جای موسلمانان به‌تایبه‌ت کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ گه‌له‌که‌ی تو‌ره ده‌بی‌ت رووده‌کاته خوادای گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: (يَا رَبِّ إِنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ) ئه‌مانه باوه‌ر ناهینن، خودا پی‌ ده‌فه‌رموی‌ت: (فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ) الزخرف: ٨٩، واته: تو ده‌بی‌ت هه‌میشه بیان بوریت تا رۆژیک دیت تیده‌گه‌ن و حالی ده‌بن.

یان ده‌فه‌رموی‌ت: (وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) فصلت: ٣٤. بویه ئه‌وانه‌ی لیبورده‌ن هه‌میشه ئاسوده‌ترن به‌ به‌راورد له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی رق و کینه له‌ناخ و ده‌روونیان کۆبوته‌وه وه‌هه‌ستی لیبورده‌بیان لا نه‌ماوه، بگه‌ر زانست ئه‌وه‌شی سه‌لماندوه، که ئه‌وانه‌ی لیبورده‌ن ته‌مه‌نیان دریزتره‌وه دوورن له‌ نه‌خۆشیه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونیه‌کان له‌ دونیادا، وه‌ له‌ قیامه‌تیش ته‌نها ئه‌وه به‌ که‌لکی مرو‌ف دیت، که دل‌یکی پاک و پر لیبورده‌وه سه‌لیم به‌شی بی‌ت، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: (يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ، إِنَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ) الشعراء: ٨٨-٨٩.

هه‌روه‌ک به‌ مه‌دحه‌وه باس له‌ لیبوردیهی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌کات که ده‌فه‌رموی‌ت: (فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ) آل عمران: ١٥٩. له‌م نایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا زۆر به‌روونی باس له‌وه ده‌کات که‌وا ئه‌گه‌ر

پیغمبر و لیبوره نه بویه همیشه هم هموو خه لکهی له دهوری کو نه ده بونه وه، که هم نه خلاق و رهوشته جوانه ی پیغمبر نه بیته همیشه له بهرچاوی موسلمانان بیته به تایبته زانیانی ناینی، بو نه وهی خه لکه له دهوریان کو بیته وه و نوری هیدایه تیان لیور بگرن نه وه که نه فرینیان لی بکن.

لیبوره یی و عه فوو خوئی وایه دوا ی کاری نه شیوا و نامو دیت، مروقی باوه ردار نه که تنها لیخوش بو و میهره بانه، به لکو ههول ددات بهرده وام لاپه ریه کی سپی هه لدا ته وه و شته کان له ده ورونی خوئی دهرکات، چونکه همه خیری دونیا و دوا روژی تیدایه، خوی گهروه ده فرموی: (وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) التخابن: ۱۴. یا خود ده فرموی: (وَإِنْ تَعْفُوا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) البقرة: ۲۳۷.

خوی گهوره همیشه موسلمانانی هان داوه که لیبوره بن و روحی لیبوره یی له ناخیا ندا جیگیر بکن، ههروه که ده فرموی: (فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ) الشوری: ۴۰. نه و پاداشته پله یه کی گه وره یه بو مروقی ئیماندار له ههردو دونیا دا.

بهریزان: پیغمبره یی خوداش (درودی خوی له سه ر بیته) همیشه هانمان ددات که لیبوره بین بهرامبر نه فسی خومان ئینجا موسلمانان و ژن و مندالمان، ههروه که ده فرموی: (**رحم الله عبدا سمحا إذا باع، سمحا إذا اشترى، سمحا إذا اقتضى**) هانمان ددات که له گه ل خانه واده که مان به تایبته هاوسه رکانمان لیبوره بین.

گیانی لیبوره یی نه وه نده بهرزه هموو که سیکی پیی ناگات ههروه که خوی گهوره ده فرموی: (ادفع بآتني هي أحسن فإذا الذي بينك وبينه عداوة كأنه ولي حميم، وما يلقاها إلا الذين صبروا وما يلقاها إلا ذو حظ عظيم) فصلت: ۳-۳۵. بویه ده بیته هه موومان نه وه بزاین که ته ساموح منته نیه، به لکو ئه ر که و واجبه له سه ر شانی هه موو تاکیکی کومه لگا که بیهویته وه کو مروقه بژیت و پیکه وه هه لکه ن.

جاریکیان یه هودی هه که له ماله که ی خویدا نه خوش که وتبوو، گوئی له دهنگی پیغمبر بوو که له ده رگای ماله که ی داو داوای مؤله ت وهرگرتن ده کات بو هاتنه ژوره وه، نه ویش ئیرنی دا، پیغمبر (درودی خوی له سه ر بیته) چوه ژوره وه و دوعای شیفای بو کرد، یه هودی هه که گوتی: نه ی محمد چونت زانی نه خوشم؟ فرموی: نه و پیسای و شتانه ی فریت ددایه بهر ده رگای مالی من چند روژی که دیار نه ماوه، یه کسه ر نه و یه هودی دهستی به گریان کردو سه رسامی نه و لیبوره یی و رهوشته جوان و بهرزه ی پیغمبر بوو، بویه شایه تمنای هینا و موسلمان بوو.

ههروه ها نه وه هاتوه: که جاریکیان دوو هاوری به یه که وه سه فر ده که ن یه کی که له مانه هه ر کاتیک هاوری که ی چاکه یه کی له گه ل ده کرد له سه ر تاشه به ردیک ده ی نووسی چاکه یه کی له گه ل کردم، وه هه ر کاتیک هه له یه کی له گه ل ده کرد له سه ر لم و خول دینووسی هه له یه کی له گه ل کرد، هاوری که شی گوتی: بو نه و کاره ده که یته؟ له وه لام گوتی: بو نه وه ی چاکه کانت هه همیشه بیئمه وه هه له کانیشت با ی ته ساموح لییان بدات و بیان سرپیتته وه.

کهواته تا ده کری با لیبوره بین و نه و هه ست و رهوشته بهرزه گه وره یه له ناخ و دهروون و ژیان و ژینگه و فرههنگمان رهنگ بداته وه و له ژیر سایه ی فرمانی خوی گهروه بهرده وام له هه له و که م و کوری یه کتر ببورین و ژیانمان به لیبوره یی پر بکهین له جوانی.